

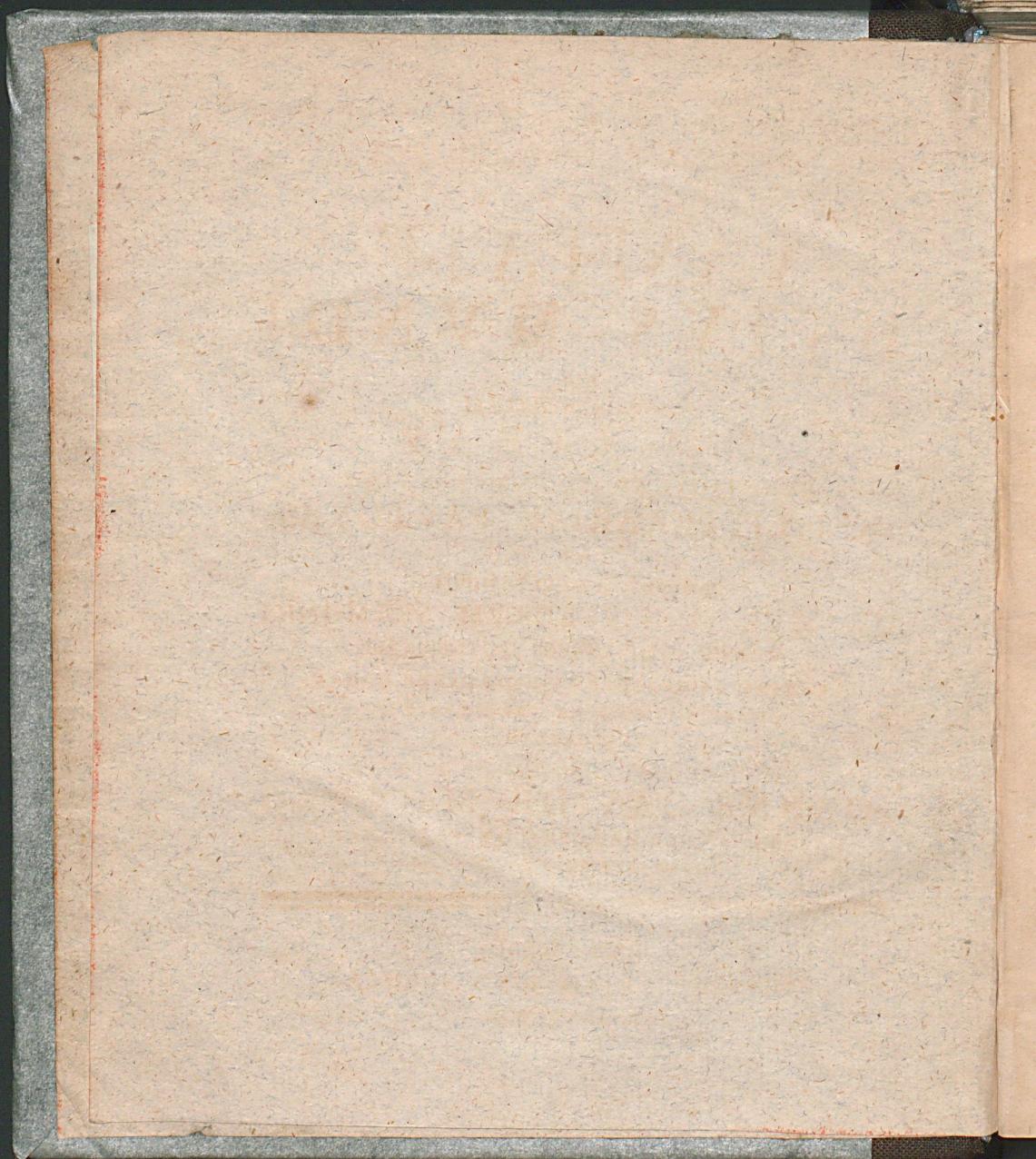
~~C. H.~~ EX BIBLIOTH.
NATIONIS HUNGAR.

VITEBERG.

11-58.

SIGNAT. ~~clci~~ CCCXIII.

IN NOMINE JESU!

31

DECANUS
THEOLOGICÆ FACULTATIS,
IN
ACADEMIA ELECTORALI WITTEBERGENSI,

JOH. Deutschmann / D.
PROFESSOR PRIMARIUS, COL-
LEGII THEOLOGICI SENIOR, ET ACAD.
TEMPLI PRÆPOSITUS, NEC NON ALUMN.
ELECTORALIUM EPHORUS,

LECTURIS
UNIVERSIS, ET SINGULIS,
VERAM ET VIVAM CONSOLATIONEM,
ET
CHRISTIANAM, NON FANATICAM,
REGNI CHRISTI POSSESSIONEM,
ET FRUITIONEM,
COELITUS APPRECATUS,
PUBLICO HOC PROGRAMMATE
EOS
AD
THEOLOGICAM PANEGYRIN
SOLENNITER INVITAT !

IN NOMINE JESU !

Intra alios Hominum Ordines, qui proh dolor ! DEO prorsus abominabiles, etiam Somniatores recensentur. Hos Scriptura satis frequenter introducit, & gravissimis censuris ipse Deus reprehendit. Inter alia loca non postremus est iste, qui legitur Zach. X, 2. Simulacra locuta sunt inutile, & divini viderunt mendacium, & Somniatores locuti sunt vano, & vane consolabantur. Prima Classis hic est Simulacrorum, vel ipsorum Diabolorum, qui per Simulacula loquebantur, & Oracula Divina nequiter emulabantur. Secunda Classis est Divinorum, vel Divinatorum, qui verbum Dei pratendebant, & verba mendacii, vel ipsum mendacium, proferebant. Tertia Clavis est Somniatorum, qui sua somnia, tanquam veritatis omnia venum exponebant, & incautiores ita suis somniis decipiebant. Dimittimus priores Claves, postremam saltē modo paucis attingimus, quæ Somniatorum est. Hos propheta graviter à mera vanitate depingit, & describit. Practici dicuntur hi Somniatores, ideo non nisi practice Zacharias eos, & ipsorum vanitatem, describit, (1) à pratico Subjecto: vocate eos Somniatores, nim. à somniis, non equidem divinis, quæ genuinæ sunt, verèq; divina veritatis, sicut Jacobus, Josephus, Pharaos, Nabuchodonosor, & alli, juxta divinam revelationē, per somnia divinitus informati sunt, & in ipsis somniis iam de mysteriis divinis, quam secretis, & fortunis mundanis, & humanis, coelestem veritatem acceperunt: nec etiam naturalibus, quemadmodum sagax natu-

ra,

na sua scopius habet presagia , quibus futurorum fiunt indica : sed potius vanis & futilibus , ac inutilibus , qualia sequebantur hujusmodi Somniatores , qui vid . ex propriis imaginationibus sibi vana somnia formabant , dum cogitationes precedentes scopissimè figurant Somnia succedantur , diurne , representationes post se trahunt nocturnas impressiones : Bonae meditationes de se pariunt somniorum bonas effigiationes : malæ pariter phantasia formationes , malas somniorum post se rapiunt efformationes . Sic qualia somnia , tales Somniatores ; & viceversa , quales Somniatores , talia somnia : Vani Somniatores vana generant , & parant somnia ! (2) à practico vanitatis medio , quod est exercitus sermo , quia Somniatores , juxta Prophetam , vana locuti sunt . Ex bono veritatis thesauro proferuntur bona veritatis verba , vel eloquia ; sed ex malo cordis thesauro mala quoque prodeunt eloquia . Dum igitur ejusmodi Somniatores intus , & in corde , sive phantasia , vana somnia fovent , exterius etiam per oris verba talia somnia promovent , & meras vanitates loqvuntur , ac à tramite veritatis ad devia vanitatis , vel somniorum vanorum , incautos homines abstrahere moliuntur . (3) à practico vanitatis scopo , quia vana consolantur : Consolatio maximum in sua corruptionis bonum , optimus scopus est , unde , juxta Spiritus S. pbræologiam , in S. literis omnia beneficia , tum Regni Gratia , tum Glorie , complectitur ; de utroque saltē unicum locum citabimus : de Regno Gratia Consolatio reperitur , Gen. V , 29. & Messia tribuitur : Hic consolabitur nos ab operibus & laboribus manuum nostrarum in terra , cui maledixit Dominus . Ubi Consolatio redditus ergo opponitur maledictioni , quæ complectitur omnis generis mala , vel supplicia ; sic igitur è contrario consolatio continet omnis generis beneficia , quæ per Messiam humano generi , cum

primis fidelibus, sunt acquisita, cum *Messias* sit scutum & merces Gen. XV, 1. Scutum, quoad bona privativa, dum auffert omnia mala; sed merces, quoad bona positiva, dum confert omnia bona. De Regno Gloriz quoque testatur Abraham *Luc.* XVI, 25. quod Lazarus omnem nunc consolationem consequatur: *Fili*, dicit Epuloni *Diviti*, recordare, quia recepisti bona in vita tua, & Lazarus similiter mala; nunc autem Lazarus consolationem recipit, tu vero cruciatis. *Cruciatu*s* infernales sunt omnium malorum concursus: sed consolatio gloriofa revera dicitur omnium bonorum congregatio. Verum apud Zacharianos Somniatores consolatio vana deprehenditur, qua ratione verus bonorum *Gratia* & *Gloria* scopus prorsus ab iis exulat. Utinam vero cum Zacharia, vel cum Veteri Testamento tales Somniatores, & Phantasticci, seu Fanatici Doctores defissent, plane sic in Ecclesia Christianorum consolatio vigeret, & Hæc de consolatione bonorum *Gratia* gauderet, atque suis Consolationem bonorum *Glorie* certo promitteret. Sed prohdolor! & in prima, & in media, & in novissima militantis Ecclesia etate tales Somniatores exorti sunt, qui sua potissimum ex phantasia, vel etiam *ab iudeia*, varia somnia de *Cbrisio*, de *Cbrisii Regno*, vel Ecclesia, de variis hujus statibus, & aliis Mysteriis, ex cogitarunt, & magno cum scandalo rudioribus, & incautis, publicarunt. Mittamus nunc alia, quæ, vel *Diabolicalitas*, aut *astutia*, vel *humana curiositas*, & *magia*, vel *studium novitatis*, & *singularitatis*, Ecclesiæ, satis alias afflictæ, nunc obrudit, solum hac vice Seculum, quod hodie nonnulli Fanatici somniant, *Aureum* allegabimus. Si tales Somniatores medios inter Gentiles Poëtas existarent, & Poëticis inventis, vel commentis indulgerent, atque pueris talia somnia, vel ex antiquarum traditionum corruptelis, vel ex aliis otiosorum hominum fabulis, vel ex Mathematicis, Politicis, aut aliis hypothesis proponerent, tolerari qua-*

quadantenus illud posset: cum a. in Ecclesia veræ gremio
vivere, Scripturas Sacras docere, suaq; somnia perperam scri-
pturis, divinitus patefactis, vanis $\psi\delta\epsilon\gamma\mu\nu\epsilon\alpha\gamma$ obtrudere
velint, illud omnes Cordati Theologi, vel etiam Christiani de-
plorant. Savia somnia sunt de Christo, novo Rege mundano,
de summa felicitatis, & tranquillitatis in hoc mundo Regno,
de hostiis Regni Christi interitu, de perfecto Christianorum his
in terris statu, de jucundissima Martyrum, dudum mortuorum,
resurrectione, cumque Christianis hoc in mundo conversa-
tione, &c. Nec enim facile quis omnia Fanaticorum de suo
Millenario somnia percensere poterit. Scripturis etiam Ca-
nonicis, ad Somniorum suorum corroborationem, abu-
tuntur, in primis Acropolis hujus Fanatici Regiminis in Cap.
XX. Apocalypses, commate 4.5. Et quæritur, quando Pro-
pheta N. Test. scribit: Et vidi sedes: Et sederunt super eas,
Et iudicium datum est illis. Et animas decollatorum, pro-
pter testimonium IESU, Et propter verbum Dei, Et qui non
adoraverunt bestiam, neq; imaginem ejus, neq; acceperunt
characterem ejus in frontibus, aut in manibus suis, Et vixe-
runt, Et regnaverunt cum Christo mille annis. Ceteri ve-
ro mortuorum non revixerunt, donec consummentur mille
anni. Hec est resurrectio prima. Beatus, Et Sanctus, qui
habet partem in resurrectione prima: in his secunda damnatio
non habet poiesatem, sed erunt Sacerdotes Dei, Et Chri-
sti, Et regnabunt cum illo mille annis. Dudum Orthodoxi
Theologi Fanaticis, vel Chiliasmis, satis clare demonstrarunt,
nil in hoc patrocinii somniis de seculo aureo, vel futuro fe-
licitatis statu his in terris, inveniri: & in Panoplia Conf. Aug.
variade presenti loco produximus: nunc ut plurimis ex-
ponatur, & expediatur, nullum operæ precium esse vi-
detur. Cum enim MAXIME REVERENDUS, AM-
PLISSIMUS, ET EXCELLENTISSIMUS, DN. M. JO-
HANNES GOTLOB Stolze / HACTENUS PHI-

LOSOPHICÆ FACULTATIS ADSESSOR MERITISSI-
MUS, S.S. THEOLOGIÆ CANDIDATUS DIGNISSIM⁹,
JAM IN DOMINO VOCATUS ECCLESIAE WAL-
DENBURGENSIS PASTOR , NEC NON ECCLESIA-
RUM IN DYNASTHS WALDENBURG , HARTEN-
STEIN , ET LICHENSTEIN, SUPERINTENDENS VI-
GILANTISSIMUS, ET CONSISTORII, QUOD IBIDEM
FLORET, ADSESSOR GRAVISSIMUS, AMICUS, CON-
VICTOR, ET IN CHRISTO FRATER DILECTISSIM⁹,
Suum inter Licentianos Theologie nomen profiteretur, &
in Collegio Nostre gratiâ hanc, qua nō modo publicis ritibus,
instar Licentiandi, recipere tur, sed ad diuinam consuetam, mo-
re majorū, admitteretur, expetitione solenni consequeretur,
id Eadem inter alia negotii datum est, ut, loco Cursorie, quā
vocant, Lectionis vexatū hunc locū proponeret, & ad studijs
Juventutis adificationē, certis Lectionib⁹ exponeret. Nos igit̄
huc nihil addimus, sed juxta laudabilem consuetudinem
Vita Curriculum Ejus tantum adducimus. Ut autem à primis
ordiamur initio, laudatus jam CANDIDATUS NOSTER
ortum suum debet non pago cuidam obscuro, nec oppido
minus claro, sed Pirnam, Misericordiam Clarissimam urbem,
feracissimam multorum Eruditorum Matrem, ceu Pa-
triam, colit. Nam & Patria, sicut & Civis, celebritate gra-
ves, optimas ad majora mentes accendere conservaverunt.
Nactus quoque Parentes non ex ordine plebejorum, vel ex
ima Civitatis fece, sed potius Eos, qui majores ex primariis
bujus Urbis Familias longa serie numerant. Latatur autem
in Domino, grataque mente recordatur illius beneficij di-
vini, quod iterumq. Parentem adhuc inter vivos per Dei
Gratiā videre, venerandamque senectutem ipsorum
filiali reverentia colere, & illorum gaudia suis, & laborib⁹, &
honoribus, sacris angere possit, & hanc sibi felicitatem à Pa-
tre Misericordiarum diuturnam piis votis exoptat! Venc-
tatur

ratur autem PATREM MAXIME REVERENDUM,
AMPLISSIMUM, CLARISSIMUMQUE VIRUM, DN.
M. JOHANNEM SIGISMUNDUM Stolzen/ tempore
nativitatis Lycei Pirnensis Doctorem, bene meritum, nunc au-
tem Ecclesie FRANCKENBERGENSIS PASTOREM
PRIMARIUM, ET EPHORIÆ CHEMNICENSIS AD-
JUNCTUM, VIRUM DE PUBLICO, tam scriptis publicis,
quam laboribus sacris continuis, meritis conspicuum, & pie-
tatis studio satis celebratum. Exosculatur etiam filiali-
bus obsequiis MATREM VENERANDAM, MATRO-
NAM NOBILISSIMAM, ET PUDICISSIMAM, sui
Sexus ornamentum, NATALIBUS PROMNITIANAM,
quam FAMILIAM Antiquitas Generis, & magnitudo Virtu-
tum, atq; meritorum, per aliquot secula dudum Nobilitavit.
His laudatissimis Parentibus & vitam, & primam vitæ for-
mationem, ac informationem, imo piiis ipsorum precibus,
& consiliorum dexteritatem, & eventuum, per Divinam
Providentiam, felicitatem se debere, gratissima mente,
linguaeque fatetur. Nam ipsorum cura statim per Bapti-
sum, regenerationis Christianæ lavacrum, sub ominoso No-
mine JOHANNIS GOTTLÖB, matricule sancte Dei Ci-
vitatis inscriptus, & donorum Spiritus Sancti primitis ini-
tiatus est. Haec Sanctissima primitus neutquam oriose fue-
runt, sed clarissimis indicis, & bonitatem indolis, & capa-
citatem mentis, & cupiditatem sincera pietatis, & facilita-
tem ad studium verae virtutis, ac nativam quandam agi-
tatem capeſſende doctrine, vel eruditioνis, in Tenello lucu-
lenter prodiderunt. Haec, & alia dona non sibi, suęq; ge-
nerationi, vel educationi, sed potius Divina Regenerationi,
coelestique Benedictioni, pii Parentes adscriperunt. Spe-
culum quotidiane Filii Benedictionis fuit Ipsiſ motivum quo-
tidiane gratiarum erga Deum actionis, cū optime noſſent,
quod

quod Gratiarum actio, juxta veritatis proverbium, sit ad plus dandum iuritatio. Neque s̄p̄es, in Domino pie concepta, gratos Dei Cultores fecellit. Nam primas divinæ benedictionis proventus, quoad incrementa pietatis, & eruditio-
n̄is, observarunt in Schola Domestica, secundos in Schola Patria publica, cum Dn. PATREM in ea continuum E-
phorum, & Doctrina, viteq; fidelissimum Chiragogum, co-
ram oculis semper videret, & utilissimā Ejus, sicut & alio-
rum DN. PRÆCEPTORUM manuductionē sibi commen-
datissimam haberet. Ex eo proinde factum, ut studia pietati-
is, & solidioris eruditiois fundamenta, quæ Scholis Triviali-
bus convenient, & facilius caperet, & ad scholas illustres
eo maturior fieret. Quam ob causam consilio laudati
DN. PARENTIS, & aliorum PRÆCEPTORUM, atque
PATRONORUM, ELECTORALI SCHOLÆ, quam
MISENA, tanquam Seminarium publicum Virorum Erudi-
torum, fovet, datus, atque commendatus est. In hac non
paucos dies, aut menses, vel unum tantum, aut alterum
annum, sed integrum fere Quinquennium, ad sui plenio-
rem edificationem, proposito certe laudabili, consumsit,
recordatus illius πολυθεύλητος quod lapis, saepe volutus,
non obducatur musco. Floruit illis temporibus in hoc
Provinciali Gymnasio B. M. JOHANNES GEORGIUS
WILCKIUS, Vir in omni Philologia versatissimus, ab Elo-
quentia purioris dexteritate celeberrimus, MAGNI BUCH-
NERI Discipulus veteranus, & Æmulus genuinus, Vir de
Studioſa Juventute meritissimus, cuius informationi tam
private, quam publica, se totum mancipavit. Cum post
hoc omnia ſpatia Gymnastica sua sedulitate penetrasset, &
vel omnes, vel plerasque difficultates superasset, conſi-
lio, judicioque DNN. PRÆCEPTORUM, SCHOLAS SUM-
MAS, quas Academias vocant, ad ultimam studiorum
fuo-

tuorum culturam adire debuit. Inter has Celeberrimam
LIPSIAM, & ob DNN. PARENTUM vicinitatem, & ob
Docentium Celebritatem, Primum elegit, ac ante Decen-
nium fere Misenensem illustrem Scholam deseruit, & in A-
CADEMIAM LIPSIENSEM, tanquam ad mercaturam,
Bonarum Artium, sese contulit. Natura quasi ferebatur
ad omnem industriad, ideo dies, & horas optimas, non vi-
senda Mercature Negotiatoria, qua, præcunctis Germanie
Civitatibus, ibidem est florentissima, sed potius mercature
literaria percipienda prudenter attribuit. Testantur id
ipsum Collegia plurima, qua tam publice, quam privatum,
sedulitate non vulgari frequentavit. Sedit enim constan-
ter ad pedes Magnorum Theologorum, Philologorum, atq;
Philosophorum, & ex ipsorum ore varia doctrinarum gene-
nera fructuose percepit, ac in usum eruditio[n]is sua con-
vertit: imprimis gloriatur de Scholis eruditissimis Excel-
lentissimorum Virorum, DN. D. CARPOVII, DN. D. AL-
BERTI, DN. CYPRIANI, DN. SCHMIDII, DN. RE-
CHENBERGERI, DN. RIVINI, &, quem in oculis sem-
per habuit, DN. SELIGMANNI, deque Tantorum Virorum
meritis tacere mavult, quam parum digna, justoque pau-
ciora proferre. Neq; postremam felicitatis sua partem nu-
merat, quod VIRI MAXIME REVERENDI AMPLISSI-
MI, & EXCELLENTISSIMI, DN. D. JOHANNIS GEOR-
GII SCHWERTNERI, Pastoris, & Superintendentis hodiè
Pirnensis, t.t. Collegii Philosophici Adlesloris, & Theologie
Baccalaurei meritissimi, contubernio, consiliis, & auxiliis,
in studiis Academicis rite formandis, uti potuerit, quod
grata mente recolit. Cum biennium integrum in hac Aca-
demia studiorum causa consumisset, & per diligentiam
assiduum fere, quantum ad aliquos labores publicos ex-
autlandos nonnullis sufficere videbatur, ad metam de-

B

duxis-

duxisset, Academias, sumtuum causa, valedicere necessum
habuit, & ex consilio DN. PARENTUM Dresdam adire
debuit, ut & liberale quoddam Hospitalium, & victum faci-
liorem, apud Patronum aliquem, suis laboribus Didacticis
impertraret, & in notitiam, atque benevolentiam Summo-
rum PATRONORUM penetraret, ut & Cognatorum suo-
rum majorem sibi favorem conciliaret, & tandem etiam
aliquod Publicum Officium, vel in Scholis, vel in Tempolis,
ex ILLUSTRISSIMI PROTOSYNEDRII ELECTORA-
LIS promotione, post aliquot annorum decursum expe-
ctaret: sed tempus ibidem otio non perdidit, verum omne
potius otium in negotium, laude dignum, sedulitate sua con-
vertit. Nam & Collegio Homiletico pratico, quod inter
Studioſos, in Metropoli commorantes, non absque studio-
rum, & laborum, commodo viget, interfuit, & aliis Exerci-
tiis Eruditorum, tum temporis fiorentibus, ad sui plenio-
rem culturam interesse voluit. Verum CANDIDATUS
NOSTER in his, & aliis aliquas ibidem, neutquam plena
delicias inveniebat. Divinus natus, atq[ue] motus, internus Eum
ad Academias revocabat. Cum igitur Dresde per inte-
grum annum commoratus esset, & in notitiam MAGNO-
RUM VIRORUM devenisset, in nomine Domini WITTE-
BERGAM, & in eā B. MEGALANDRI CATHEDRAM
adire firmiter constituit. Venit huc ante sexennium, &
litteris ad Me fijstatis instructus, nomine statim apud Me pro-
fessus, simulque vita sue rationem, sumtuum mediocrem
conditionem, & desiderii continuandorum Academicorum
studiorum magnitudinem confessus est. Ad preces, & la-
bores Ipsum remisi, divine Providentie certitudinem ei
promisi, meorumque Consiliorem, & Subsidiorum para-
tissimam semper promptitudinem ejus conatibus obtuli.
Nec (DEO SIT LAUS, & GLORIA!) male cecidit, per di-
vinam Directionem, & Benedictionem, hoc institutū! Eodem igi-
tur

tur anno statim apud *Celeberrimos DNN. PROFESSORES*,
& *PRÆCELLENTISSIMOS DNN. ADJUNCTOS*, per di-
ligentia, sibi propriā, in variis Collegiis inclaruit, & in Scho-
lis EXCELLENTISSIMORUM VIRORUM, DN. KIRCH.
MAJERI, DN. STRAUCHII, DN. RÖHRENSEE, DN. DO-
NATI, DN. DASSOVII, DN. ROESCHELII, DN. FALCKII,
DN. MEIERI, studiis suis pleniorē notitiam, vita, fortune, &
sue majorem benevolentiam, quæsivit, & obtinuit. Façum
inde statim, ut eodem anno M DC XXCIIX. ad Magisterii
Gradum invitaretur, & eundem ex consensu FACULTATIS
AMPLISSIMÆ, sub DECANO Spectabilis, DN. D. CASP.
HENRICO GRAUNIO, t. t. Adjuncto, nunc Pastore, &
Superintendente Rochlitensi, consequeretur. Sicut autem
Honores pariunt majorem animum, & majores labores, ita
DN. CANDIDATUS NOSTER majores animos in Do-
mino sumvit, & ad majores labores strenue contendit! Nam
ex eo tempore non sibi Doctrinam, hactenus comparatam,
servare, sed ad suos etiam Comilitationes propagare consti-
tuit. Omnem igitur eo curam impendit, ut, habita Dispu-
tatione publica, sibi potestatem Docendi privatim, vel Cole-
giorum instituendorum, ab Amplissimo Philosophorum Ordine
compararet. Nec instituto defuit exoptatus eventus! Nam
sub Excellentissimi DN. PROFESSORIS RÖHRENSEES
Prædio, Materiam Practicam, de Simulatione Religionis,
tanto cum applausu defendit, ut facilem ad Collegium LE-
CTORUM PRIVATORUM viam invenerit. Quam
multa, quam utilia Collegia suis Comilitationibus ex hoc
tempore publicaverit, & magno cum fructu suorum
Auditorum, modo Disciplinas Praelectionibus explicando,
modo fideliter explicata ruminando, & per repetitiones,
& examinationes, iu succum, & sanguinem Eruditionis
quasi convertendo, paucis illud lineolis enarrari nequit.

B 2

Sic

Sic & in Philologia Greca, & Hebreæ suorum Auditorum colui animos, & in Rhetoricis artificiis eos excoluit, atq; sic ad ædificationem omnes suos labores in omnibus ordinavit. Presidis officio sapienter est functus, & fructuosas Disputationes de Eusebio, Theophilo, de Silentio divino, de DEI Cognitione, Definitione, & Metaphysica, falso pro Lexico Philosophico vendita, de Amicitia pucolorum, &c. conscripsit, easque juris publici fecit. Militiam Academico-Philosophicam in aliis quoque strenue gessit, & hinc AMPLISSIMOS PHILOSOPHÆ DOCTORES commovit, ut de Majoribus Honoribus NOSTRI CANDIDATI, propter hæc, & alia merita, cogitarent. Nam ante Biennium in Collegium suum, velut ADSESSOREM, Eum cooptarunt, & ampliorem Docendi, beneq; merendi campum Eidem monstrarunt. Talis NOSTER fuit in laboribus, & Honoribus Philosophicis. Neque per DBI Gratiam, Minor in laboribus, & Honoribus Theologicis. Nam Philosophiam, & Philologiam non ut metam, sed ut medium eligebat, non ut Dominam, & Magistrum, sed ut Ministram diligebat, atque colebat: per illas enim ad ipsam Dominam, & Magistrum viam affectabat, & ad doctrinæ salutiferæ metam omni studio properabat. Non enim frustra B. Lutheri Cathedram dilexerat, & ad eam Theologie discende causa profectus erat, sed effectum, omnibus diebus, ac horis, in effectum deducere studebat. Media proinde Philologia sacrationis, & Philosophie solidioris, semper ad Theologie scopum dirigebat, & sic in omnibus suis laboribus, atq; Collegii Philosophicis, & Philologicis, Theologij potissimum respiciebat, atq; notitiam de Rebus divinis quotidianis incrementis augebat. Neq; tamen sibi sapere volebat, neq; Spiritui Fanatico quicquam tribuebat, vel eidem confidebat, unde nec visionibus, neq; revelationibus novis, nec internis suggestionibus, vel aliis Phantasticis Somniis indulgebat,

gebatur, sed Doctores Theologos magni faciebat, eorum ta-
boribus tam publicis, quam privatis, adhuc rebar, eos privatim
contulebat, & Doctrinam celitus patefactam, ab ordinariis
DEI Ministris, per viam ordinariam, auctorizationis, & lectio-
nis, atque frequentioris Exercitationis, ex benedictione Do-
mini, mediantebus piis precibus, sibi confidenter promit-
tebat. De Meis Collegiis privatis, & publicis, de frequentio-
ribus interrogationibus, & collationibus, nihil modo dicam.
Reliquos Theologos omnes, quotquot ipso praesente do-
ctrinam Caelestem in hac Academia proposuerunt, studio-
fissime sectatus, eorumque labores veneratus est. Beatos, &
in Ecclesia bene meritos, Theologos ad sui culturam adhi-
buit, & ex ipsorum scriptis, atque dictis puriorem Theologiam
sibi familiarissimam reddidit. Plutimos in Theologia
progressus fecit ex utilissimis B. CALOVI, & B. QVEN-
STEDII, non ita pridem defunctorum, scriptis, & vivum ad-
huc B. WALTHERUM in omnibus admiratus, atq;
cunctos ejus labores avidissime sectatus est. Neque mi-
nus id omne, quod de Puriori, Solidiori, Theologia possideret,
MAGNIFICORUM THEOLOGORUM, per DEI Gra-
tiam, adhuc superstatum, sanctissimi, & accuratissimi La-
boribus adscribit, & grata mente semper id recolit. Gra-
tulatur inde sibi vehementer, quod SUMME REVEREN-
DORUM, & MAGNIFICORUM VIRORUM, DN. D.
MEYERI, cum adhuc Noster esset, cum primis autem per
hos plurimos annos DN. D. LOESCHERI, DN. D. HAN-
NEKENII, DN. D. NEUMANNI lucubrationibus, & Differ-
entiationibus, in maximum Studiorum suorum incrementum,
& emolumentum constanter interesse potuerit. Non e-
nim, iuxta pessimos nonnullorum mores, tanquam canis
de Nilo bibere, statimque Cathedram B. Theandri deserere,
vel in Academia vivere saltem, & Studia Theologica negli-
gere,

gerē, vel sibi, suisque diurnis, & nocturnis scrutinīis confidere, sed potius ad pedes Preceptorū sedere, ab ore Theologorū pendere, doctrinamque cœlestem ex fideli sacra-
rum literarum traditione haurire voluit. Hæc media di-
vinitus ordinata, cœlestibus promissionib[us] munita, cœlestiq[ue] b[ea]titudine, per divinam benevolentiam, destinata, suos fa-
cillimos viderunt progressus, suos exoptatos acceperunt
profectus, & felicissimos obtinuerunt eventus! Nam ita
bene cultus in scholis Theologicis, ut Auditor, mox ad Ex-
emplum Jesuli, *Luc.* II. factus est interrogator, & Opponens,
innumerisq[ue] vicibus, & privatim, & publicè, Provinciam Oppo-
nendi cum laude sustinuit. Sæpius etiam B. Megalandri
Cathedram suis eruditis responsionibus in Disputationibus ex-
ornavit, & sub meo Præsidio Disputationes ultra Decem
publicavit. Idem etiam sub reliquorum EXCELLEN-
TISSIMORUM THEOLOGORUM MANUDUCTIO-
NE, pro maximo studiorum, & Exercitationum Theologica-
rum, ardore lubens tentasset, nisi res angusta domi, quod
semper dolebat, Eum ab instituto revocasset. Cum igitur
& auscultando, & Opponendo, & Respondendo, per tot
annos, abundantes Theologica notitiae divitias sibi com-
parasset, has etiam cum alijs communicare, suasque do-
tes Lectionibus, & Disputationibus privatis adaugere consti-
tuit; ac ea de causa modestis preçibus, atq[ue] literis, à Veneran-
do Collegio Theologorū, gratiam hanc petiit, ut in Lectorum
Theologie privatorum numerum reciperetur. Favere voluit
ipſi Sacer Ordo; juxta leges igitur Disputatione conscripta
locoque Speciminis publicata, gratiam istam obtinuit.
Publica proinde potestate sic ornatus, maxima cum indu-
stria Theologiam modo prælegendo, modo disputando, mo-
do repetendo, vel examinando, modo sacrum studium ad
Exercitia Homiletica convenienter applicando, suis Auditio-
ribus

ribus inculcavit. Nec *Presidis* in *Theologicis Officiis*³
ei denegatum, cum saepius in *Congressibus*, & *Collegijs Alumnorum Electoralium* reliquis suis *Commilitonibus* cum laude *Presidis* partes adimpleverit. In hoc diligentie studio, studioque, dum fidelem praestaret operam, & piis presibus, quoad omnem vitam, atque fortunam, divinam imploret *Providentiam*, nutu quodam celesti factum, ut **ILLUSTRISSIMUS HEROS, AC DOMINUS, DOMINUS OTTO LUDOVICUS, DYNASTA DE SCHÖNBURG, DOMINUS IN GLAUCHA ET WALDENBURG, TOPARCHA COMITATUS INFERIORIS HARTENSTEINENSIS, ET DYNASTIÆ LICHTENSTEINENSIS, DOMINUS MEUS GRATIOSISSIMUS**, ad literas staticas, Eum ad Concionem publicam primū admitteret, & ex Heroico Lutheranae Orthodoxias amore, & Gratiissimo erga *Cathedram B.MEGA-LANDRI* favore, Militem, & Officialem hunc strenuum, ex Eadem in PASTOREM WALDENBURGENSEM, ET ECCLESiarum, IN DYNASTIIS WALDENBURGENSI, HARTENSTEINensi, ET LICHTENSTEINensi SUPERINTENDENTEM, ET CONSISTORII ASSESSOREM, in Dominum Gratiissime vocaret. Inprimis in hoc *Divina Providentia* spectu satis admirari non potuit MAGNIFICI, NOBILISSIMI, CONSULTISSIMI, ET EXCELLENTISSIMI DN. EHRENFRIED GEIERI, JCTI MERITISSIMI, CONSISTORII AULICI GRAVISSIMI, CONSISTORII DIRECTORIS LAUDATISSIMI FACILITATEM,

cujus

cujsus favorem, patrocinium & singularem affectionem gra-
tis praconis celebrat, & ipsum tanquam Divine Provi-
dencie Dispensatorum, & Illustrissime Gratiae Directorem
grata mente veneratur. Hac Dignitate condecoratus
LICENTIAM, AD HONORES, IN THEOLO-
GIA SUPREMOS, CAPESENDOS, modeste pri-
mum literis, mox etiam orali petitione, juxta receptam
consuetudinem, à Collegio Nostro desideravit, ut Officium splen-
didum, sibi divinitus oblatum, eo majori autoritate, ac eo
majori cum fructu per divinam clementiam administrare
posset. DEUS omnis Gratiae Fontes celestis Benedictionis
largiter aperiat, Pentecostalem Fluvium Aquarum Viverarum
in CANDIDATI NOSTRI consilia, labores, & omnes Ex-
peditiones, abundanter effundat, Donis praelaris ipsum coeli-
tus instruat, moveat, & augeat, ut opus Domini, Servi F. deis
instar, fructuosè facere, bonum Ecclesie promovere lupos, &
vulpes, à Grege Domini potenter repellere, Celestemq; Veri-
tatem custodire valeat! Hic etiam Pater Misericordia-
rum clementissimis oculis Ecclesiam afflictam respiciat, &
Fanaticis Somniatoribus, ac apertis Hostibus obicem ponat,
nos autem omnes in veritatis, & pietatis via paterne con-
servet! De Coetero MAGNIFICUM DN. RECTO-
REM, ILLUSTRISSIMOS DNN. BARONES, PA-
TRES, & CIVES Universitatis, ea, qua par est, observan-
tia rogamus, ut hanc Panegyrin Theologicam Die Jovis Hora
IX. Matutina sua prælentia honorifica cohonstante, & DN.
CANDIDATI NOSTRI solennes Expeditiones promo-
vere velint! DEUS NOSTER in Omnibus his, & aliis
sit Benedictus! Witteb. Fer. III. Pentecost. Anno
M DC XCIV.

Ung. VI 58. (A)

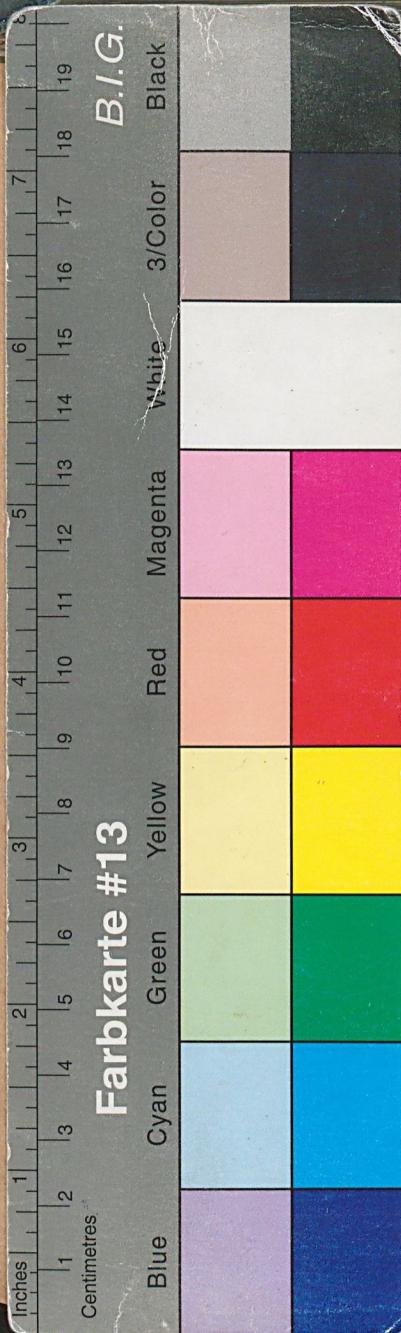

56,

VDI 7
Sep. 2000 Pd.

B.I.G.

31.
MINE JESU!
ANUS
Æ FACULTATIS,
IN
RALI WITTEBERGENSI,
Hirschmann / D.
PRIMARIUS, COL-
CI SENIOR, ET ACAD.
US, NEC NON ALUMN.
IUM EPHORUS,
TURIS
ET SINGULIS,
CONSOLATIONEM,
ET
NON FANATICAM,
POSSESSIONEM,
ITIONEM,
APPRECATUS,
PROGRAMMATE
OS
AD
AM PANEGYRIN
ER INVITAT!